Јединство народа или како упокојити вампира

Пише: Радомир Радевић
уторак, 17 новембар 2009 11:00

Свеједно је да ли се манипулација врши као органски део васпитања, у сврху поступног урашћивања младе јединке у владајући социјални и духовни систем, обавља ли се кроз рекламу, као оперативни део система профита, или се, најзад, упражњава над формираном јединком у циљу њеног преформирања и довођења у склад са друштвеним кодексом мишљења и понашања. Смисао остаје увек исти: парцијално или тотално изменити личност, те је довести у хармонију са неким специфичним или општим захтевима заједнице.

Борислав Пекић

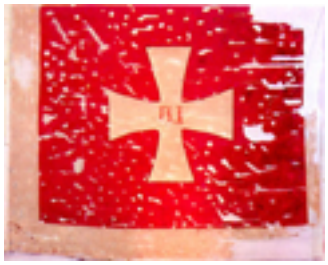

«Власт је кратковидо размишљала приликом доношења Устава и, желећи да обезбиједи гласове мањинских посланика, ушла у обавезу коју не може да изврши без опасног ризика по опстанак Црне Горе. Наравно, политички представници мањинских народа инсистирају на гарантованим мандатима. Ако се уђе у тај пројекат, неминовна је подјела Црне Горе и опасна нестабилност која може довести до далекосежних негативних последица за јединство и територијални интегритет државе. Било би паметно почети од интегрисања већинског народа Срба и Црногораца» - Драган Шоћ.

По Драгану Шоћу је неопходно постићи јединство «православног» народа у БРЦГ. Јединство Црногораца, који нису и не желе да буду Срби и оних који јесу Срби. Јединство оних чија схватања културе, историје, традиције, идентитета не само да се разликују, већ су супротстављена. То јединство је потребно ради опстанка БРЦГ.

Све ово, бивши предсједник Народне странке изговори као да се ништа није десило, као да Црногорци већ нису показали да су учинили све да се одвоје од српског идентитета, као да нису осамосталили овај простор од Србије, признали независност Косова и тиме нарушили суверенитет наше државе Србије, увели посебан црногорски језик у Устав и истовремено избацили српски, измијенили историју у складу са својим новонасталим потребама, као да и даље доследно не руше сваки покушај очувања српског идентитета

на овом простору и намећу свој нови идентитет Србима. Дакле, после доказа и свих понижења која су нам нанијели слични политички зомбији, Драган Шоћ се јавља да нам појасни да је неопходно да очувамо јединство са Црногорцима.

Да поновим, по ко зна који пут, да јединство «православног» народа у БРЦГ може да се оствари само на један начин: да сви постанемо Црногорци. Зар данас, када Црногорци имају државни апарат и присилу, јавну и тајну полицију, када без обазирања крше права Срба, када посједују скоро сав капитал и скоро све медије, рационална особа може да пропагира јединство ова два народа. Једноставно речено, Црногорци имају све инструменте да асимилују Србе, док Срби имају само једну могућност да се одбране од асимилације: да се јасно одијеле од Црногораца. Перфидна је била улога коју је Драган Шоћ играо и коју је наметнуо цијелој Народној странци, а тиме некада и великом дијелу Срба у БРЦГ. Наиме, Народна странка је, у складу са најгором традицијом КПЈ, Србима из Старе Србије, Боке, Приморја, Херцеговине и Брда који немају везе, нити сјећања на историјску Црну Гору, наметала црногорски идентитет. Последњи примјер је његова следећа изјава: «Као што је покушај да се српство у Црној Гори гради поништавањем црногорства био глупост и погубан за српство, тако је и покушај да се црногорство гради на поништавању српства једнако глуп и погубан за црногорство».

Сви смо ми, по Драгану Шоћу, као и по црногорским националистима – Црногорци, и свима нама је држава Црна Гора. Народна странка је наследник зеленашке идеологије мутиране комунистичком свијешћу. Наиме, док су се Зеленаши борили за посебност српске Црне Горе унутар заједничке државе, Народна странка брани Црну Гору чак и када је она изразито анти-српска. Последице дјеловања Народне странке и Драгана Шоћа су огромне. Захваљујући њима и Пљевљак данас може да каже да је Црногорац.

На сву срећу, ова идеја је послата у вјечна ловишта, а преостали посао је, како то рече Борислав Пекић, да упокојимо вампира.

У последње вријеме се у БРЦГ, скоро један вијек послије уједињења, обнавља бјелашка мисао заснована на аксиоми: сваки народ жели да његује и унапређује своју културу и идентитет у оквирима своје државе. Тако и Срби у БРЦГ који су до скоро клањали златном телету државности Црне Горе и обољели од над-српства (које је пречесто прелазило у анти-српство) почињу да увиђају да је њихова матица Србија, као и осталим Србима. Ову идеју зачету од стране тројице господе Вукића, Војиновића и Влаховића (три В) прихвата све већи број Срба. Ову идеју је прихватила и "Слободна мисао" која је даље разрађује у складу са стандардима развијеног свијета, што се тиче поштовања људских и колективних права, унапређења економских и политичких слобода и

постављања предуслова за разумијевање и сарадњу различитих националних заједница у БРЦГ.

"Слободна мисао" и још пар других организација и независних интелектуалаца се залаже за јединство српског народа, без обзира на државу у којој се данас овај налази. Ми говоримо о томе да су нам Срби из Бање Луке, Требиња, Суботице, Врања, Ужица, Београда ближи од Црногораца са Цетиња, од црногорских нациста окупљених око Вијести, те црногорских националиста око Славка Перовића. Ми, Срби из БРЦГ, са осталим Србима дијелимо заједничку културу, историју, идентитет и свима нама је Србија матица. Сви навијамо за нашу репрезентацију, поносимо се нашим успјесима, тугујемо за поразима и осјећамо се поносним слушајући «Боже правде».

Велики искорак Срба у БРЦГ по питању признања црногорске нације и узајамног поштовања, није поздрављен од Црногораца, који настављају да се не обазиру на поштовање наших права. Али нисмо ми ни очекивали више. Покренули смо питање установљења Српског националног савјета – као почетак институционалне борбе Срба за остварење својих права. Уколико ова борба у оквирима институција не буде успјешна, Срби, као и сви други обесправљени народи, имају право на ванинституционалну борбу. Лопта је, како то Енглези кажу, у црногорском дворишту. У међувремену, ми ћемо развијати српску самосвијест и ширити границе политички и идеолошки прихватљивог у БРЦГ.

За разлику од политичких зомбија, "Слободна мисао" и српски интелектуалци су јасно дефинисали интересе и циљеве Срба у БРЦГ као и методе и инструменте за њихово остварење. У тој борби се свакодневно наилази на препреке попут корумпираних и неспособних (про)срспких политичара, али овај процес је незаустављив. Уосталом, поразговарајте са пројечним Србином у Старој Србији, Боки или Приморју.